

Opwekkende matroozen-liederen ter aanmoediging van 'slands zeemagt

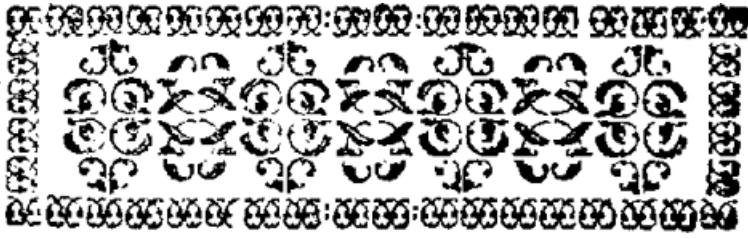
bron

Opwekkende matroozen-liederen ter aanmoediging van 'slands zeemagt. Z.p. Amsterdam / Delft /
Den Haag, ca. 1781

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_opw002opwe01_01/colofon.php

© 2012 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Opwekkende matroozen-liederen, ter aanmoeding van 's lands zeemagt.

Amsterdamsch matroozen lied.

Stem: Ik droomde laestmael op een Nagt.

1.

Myn' lieve Mietje, ziet ik slyt,⁺
Warentig in verdriet myn tyd:

⁺*bis.*

Ik ga ten oorlog vaeren,⁺
En Engelands verwaende nyd
Met Kruid en Lood bedaeren.⁺

⁺*bis.*

2. Hoeveel een Engelsman geniet,⁺
Hy gunt ons 't Licht in de oogen niet,

⁺*bis.*

⁺*bis.*

En wil ons leevend villen,⁺
Om dat wy nu het zwaer verdriet
Niet meer verdraegen willen⁺

⁺*bis.*

3. 't Geduld van onzen STAAT is uit,⁺
Die daerom ook een krygsbesluit

⁺*bis*

⁺*bis.*

Met Wysheid heeft gebomen⁺

⁺*bis.*

Gaat nu dat volk op roof en buit.

Hoe zal het hun bekomen,⁺

4. Een Batavier is ruim zo goed,⁺

⁺*bis.*

Als drie van 't Engelsche gebroet:

⁺*bis.*

Het koome maar tot vegtea,⁺

Onze onverschrokken leeuwenmoed

⁺*bis.*

Zal dan 't geschil beslechten.⁺

5. Heer *Hartsinck*, die als Admiraal⁺

⁺*bis.*

Aan onze vloot de groorste prael

⁺*bis.*

Door zyne vlag moet geeven,⁺

Voertforsch een onverwinlyk stael,

⁺*bis.*

Dat Londen zal doen beeven,⁺

6. *Kingsbergen* zal met groot vermaak⁺

⁺*bis.*

In 's Vaderlands gerechte zaak,

⁺*bis.*

Het zy van daag of morgen,⁺

Een billyke en volkome wraak,

⁺*bis.*

Gewis, aan ons bezorgen,⁺

6. Nog meerder Helden heeft den Staat.⁺

⁺*bis.*

Die onvermoeid haar levensdraad,

⁺*bis.*

Voor 't Land opofferen willen⁺

Gelyk *Piet Hein* het leeven laat,

⁺*bis.*

Om 's Vyand haat te stillen.⁺

7. Myn braave *Dedel*, de oorlogsheld⁺

⁺*bis.*

Leeft enkel op het waterveld,

⁺*bis.*

En tart de dolste rampen,⁺

Zyn zinnen zyn alleen gesteld

⁺*bis.*

Om maar aan boord te klampen,⁺

9. En 't Land heeft nog een grooter drom⁺

⁺*bis.*

Van helden, die by de Oorlogstrom

⁺*bis.*

Niet weeten van verouden,⁺

Maer by des vyands kruid en bom

⁺*bis.*

De *Ruiters* voetspoor houden,⁺

10. Vaa wel Marie, de trommel slaat,⁺

⁺*bis.*

Geef my den Rok van onze *Staat*;

⁺*bis.*

Gy moet in 't minst niet schroome:

'k Hoop morgen voor den dagen raad.

Aan 't lieven boord te koomen,⁺

11. Voor onze waardige *Overbeid*,⁺
Wiens vaderlyk en wys beleid.

Alle Amsterdammers eeren,⁺

Ga ik gewillig en bereid

Met vuur en zwaard braveren,⁺

⁺*bis.*

⁺*bis*

⁺*bis.*

⁺*bis.*

Hollands helden zang.

Stem: Van het Kuipertje.

1.

Neêrlands Volk gaat na de Vloot,
Volgt haar dappere Officieren!
'k Vrees geen kruyt, 'k Vrees geen loot,
Is de Tael der Bataviezen,
'k Vrees geen blaffen van een Dog;
Hollands ouwe Leeuw roept nog
Kam maer, kom maer onder myn poot,
Trouwelooze Bontgenoot.

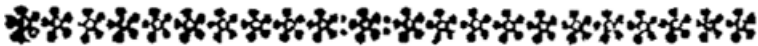
2. 't Is wel slegter tyd geweest,
Ja ruym hondert Jaer geleden:
Wie maar 's Lands Historie leest,
Laet geen Brit nu meer in Vreede;
Die het heiligste Verbond!
Voor de gantsche Werelt schont;
Hoonden, hoonden en smaaden ons Land
Weg die Broederlyke Band.

3. Tot een nieuw gedagtenis,
Ziet men weer zyn oude nukken,
Het schijnt hy Kajans nakroost is,
Dog zyn aanslag zal niet lukken;

Hy zingt een vry hooge toon!
 Zulke Liedjes kunnen wy schoon
 Zingen, Zingen, op onze Vloot;
 Maar ik meen met kruut en loot.

4. Zo zal men de hoogmoed eens
 Eeuwig aan de keeten leggen.
 En bezoeken weer de Theems.
 Kyken wat hy heeft te zeggen;
 Want ons Opper-Admiraal,
 Vreest geen vuur, geen loot nog stael;
 Maar zal toone, toone gewis;
 Dat hij 't bloed van Grootvaer is.

5. Adieu dan Helden houw maar woord,
 Kom begeef u op uw Kielen,
 Gy hebt *Trompen* nog aan boord,
Ruyters en veel braavè ziele,
 Agt geen blaffen van een Dog.
 Hollandsch Oude Leeuw, roept nog,
 Kom maer, kom maer, onder myn poot,
 Trouwe ooze Bondgenoot.

Werf-lied.

Stem: *De Fransche Grenadiers Marsch.*

1.

Daar slaat de Trom.
 Rob de dom, rob de dom!
 Daar slaat de trom Hoezee!
 't Is voor ons' lieve Vaderland,
 Rob de dom. Hoezée!
 Wyl d'Orlogsstander wordt geplant.
 Rob de dom. Hoezée!

Die 't wel meent met ons Vaderland,
 Gaa meê, gaa meê!
 2. 'k Heb Vrouw nog Kind,
 Dat verbindt, dat verbindt.
 Daar slaat de Trom. Hoezée!
 't Is om de jonge burgery.
 Rob de dom, Hoezée!
 Te waapenen voor de Maatschappy
 Rob de dom. Hoezée!
 Die 't wel meent met 's Lands burgery
 Gaa meê gaa meê!
 Wyl 't Brits geweld
 't Land ontsteld, 't Land ontsteld,
 Slaat de Oorlogstrom. Hoezée!
 Elk Jongeling vol vuur en moed,
 Rob de dom. Hoezée!
 Waag nu voor land zyn jeugdig bloed:
 Rob de dom, Hoezée!
 Elk jongeling vol vuur en moed
 Gaa meê, gaamê!

Amsterdammers zeemans-lied.

Stem: *Vrienden luystert na myn Reeden.*

1.

Hoort Annaatje ik zal verhaalen,
 Wat ik onlangs heb gehoord,
 Eng'land zal de Drommel haalen,
 Als hy weer de Zeevaart sloort,
 Want onze Opper Admiraal,
 Is met Stad en land neutraal.
 2. Heb myn zak nu vol dukaaten,
 Henrikaters op me Schoen,

'k Laat het nou niet meer by prate.
 Zal 't nou reys met vreugde doen,
 Want onze Opper Admirael,
 Is met Stad en Land neutraal.

3. Men verteld nou dat Deenen,
 Met de Russen en de Zweed,
 Zich met onze Vlag Vereenen,
 En tot bystand zyn gereed.
 En onze Opper Admirael,
 Is met Stad en Land neutrael.

4. Is 'er nou geen *Tromp* in 't leven,
 Geen *Ruiter* meer bekend,
 Nooit zal ons de moed begeven,
 't Water is ons Element,
 Daer onze Opper Admirael,
 Is met Stad en Land neutrael.

5. Onze Zeemagt heeft nog helden,
 Daer 't Matroosje roem op draegt.
 Die voor 't Land hun leeven stelden,
Deedel heeft zyn kop gewaegt,
 En onze Opper Admirael,
 Is met Stad en Land neutraal.

6. Zouden *Hart sink en Kingsbergen*.
 Van het Engelsche Gebroet,
 Ongestraft zich laeten tergen,
 Neen dat duit geen helden moed.
 Daer onze Opper Admirael,
 Is met Stad en Land neutrael.

7 Ja ik kon er meer op noemen,
 Op wien kwam het maer te pas,
 Meenig bra f Matroos zou roemen
 Als 'er maer occasie was,
 Want onze Opper Admirael,
 Is met Stad en Land neutrael.

8. 't Zal niet meer als laest gebeuren,

Datze in weerwil van 't Konvoy,
 Onze Scheepen komen steuren,
 En die maaken tot Haar prooy,
 Want onze Opper Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal.

9. Was het waarlyk ook geen schande,
 Dat 'm een Schipper van dees Stad,
 Bond aan voeten en aan handen,
 En hem Britste voor zyn Gat,
 Dat 's nou uit, want d' Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal,

10. Onze Vlaggen zullen Waeijen,
 Voor het lieve Vaderland,
 Onze haan zal Koning kraaijen,
 Tot een schrik voor Engeland,
 Want onze Opper Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal.

11. Welk een Voorzorg van die Heeren,
 Waardt van Elk te zyn bemind,
 Die ons Amsterdam regeeren,
 Daar de Zeeman schyven wint,
 Daarom is onze Admiraal,
 Ook met Stad en Land neutraal.

12. Of men jou eens mogt vertellen,
 Dat zy hadden iets misdaan,
 Om het land in roer te stellen,
 Daar en is geen kwaad begaan,
 Want je ziet onze Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal.

13. Zou men dan nog Oproer zoeken,
 In een Tyd van overvloed,
 Die dat deed was waard te vloeken
 En dat past nooit Hollandsch bloed,
 Want onze Opper Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal,

14. Dat die Goddelooze guyten,
 Die door Engelsch Goud verblind,
 Onze welvaart willen sluiten,
 Zien dat de Eendragt Overwint,
 Want onze Opper Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal.

15. Nu zyn wy eerst regte Heere,
 Nu is 't Eerst een schone tyd,
 Ik zal je rys op wyn tracteere,
 Want myn hart is regt verblyd,
 Daar onze Opper Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal,

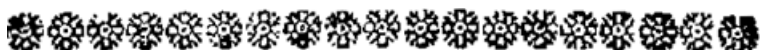
16. Kom Annaatje laat ons drinken,
 Wil je rood of wil je rins,
 Laat ons 't glaasje lustig klinken,
 Op het welzyn van de *Prins*,
 Want die braaven Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal

17. Nu op 't welzyn van de Staaten,
 Van de Staaten van ons Land,
 Die ons in geen nood verlaaten,
 En regeeren met verstand,
 En die met onze Admiraal,
 Zyn met Stad en Land neutraal.

18. Amsterdam moet ook een Glaasje,
 Voor zyn yver en beleid.
 Daar door ben ik zulk een baasje,
 Dunkt je 't ook niet lieve Meyd,
 Want onze Opper Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal.

19. Kyk eens meyd ik heb ontfangen,
 Veertig geeltjes op de hand,
 Wie zou dan nu niet verlangen,
 Om te dienen voor het Land,
 Daar onze Opper Admiraal,
 It met Stad en Laad neutraal.

20. Wat zien ors de lieve Meysjes.
 Nou met vriendlyke oogjes aan.
 Nou kan ik zoo veele reysjes,
 Als ik wil uit zwieren gaen,
 Want onze Opper Admiraal.
 Is met Stad en Land neutraal.
 21. 'K zal j'een paar dukaatjes geven,
 Hoor je Meyd lief tot een fooy,
 Dat 's zo regt een Heeren leeven,
 'K ga gerust met jou te kooy,
 Want onze Opper Admiraal,
 Is met Stad en Land neutraal.

Heldenmoed

Der Nieuw aangeworve Amsterdamsche Matroozen.

Op de wys: Komt hier gy jonge Meisjes.

1.

Moet thans de Vreede wyken.
 Het is der Britten schuld;
 Wy gaven duizend blyken
 Van Vriendschap en geduld;
 Doch wyl men ons durft vergen
 Tot vegten, roept 's Lands eer:
 'Laat u niet langer tergen,
 Maar gaan den Brit te keer?'
 2. Hy noemt de braave Vaders!
 Van Amsterdam uit haat
 En jealousy, Verraders!
 Wie Droes verdraagt dien smaad!

Wy zullen 't hem verleen,
 En toonen door 't Geschut,
 Dat zy, die ons regeeren,
 Zyn Land en Stad ten stut.
 3. Had Neêrlands eertyds Helden,
 Die vol van vuur en moed
 Hun trotsheid paalen stelden,
 Wy geven ook ons bloed
 Voor 't Vaderland ten besten,
 Alwaar 't de nood gebiedt,
 En tellen deeze pesten,
 Die Vreêverbrekers niet.
 4. Zy zyn alreeds vergeeten
 Wat Held *de Ruyter* deed,
 Wy zullen 't hen doen weeten,
 Hat zy hun lief of leed,
 Door 't dondren der Canonnen;
 Dan schuuwt de Brit ons Strand,
 En roept; 'ik ben verwonnen
 Door 't vrye Nederland.'

Opwekkend krygs lied, *Voor de Land en Zeemagt.*

Stem: De Nachtwagt.

Sa Mannen nou na 't Prinsenhof
 Neemt dienst neemt dienst gy heb verlof
 De Mysjes zulle zyn aen zy
 Als jy hebt dienst genomen bly
 Jou brengen al na der die schepen,
 Tot Pampes al ia der het Y y y y

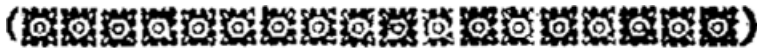
Sa lustig laetter ons heenea gaen
 Wie zonder nu nog blyven staen
 Nu hetter zoo drommelsch hondert
 Wy zellen dienstje nemen kloek
 En soeken de Engelsman in zyn hoek
 En slaen hem dan het dondert,
 't Ontbreeker ons aen der geen moet moet moet.

2. Wel he wat meenter die Engelsman
 Dat hy der de wet hier schryve kan
 En fetten al in ons Vaderlant
 Het alles nader zyn malle hand
 Als of wy jongens waeren
 Die der hadden al geen verstand stans stand stand.
 Neen, neen neen die pred is uyt
 't Word tyd dat die dog errys word gestuyt
 Nouw hetter so drommels hondert
 Og Burgemiesters altamael
 Og Sraten en onse Admirael
 Wy slaen hem dat het dondert
 Laet ons ter maer vegten ga ha ha haen.

3 Zy hebben ons lang genoeg gesart
 En ons veroorsaekt schade en smart
 Kom Amsterdamsche mae jes kom
 Wy kloppen den Engelsman blind en stom:
 Zon hy der ons so temteeren
 Komt roerter de oorlogs trom trom trom
 Ja het is meer dan veltens tyd
 Komt mannen sa maekter jou beryd
 Nouw hetter so drommels hondert
 Souw hy der an onze overignait
 Gaen geven zulk een vuil beschyt
 Wy slaen hem dat het donderd
 Dat lydter geen hollands bloed bloet bloed.

4. Myn Heere komt neemter ons maer aen
 Wy sullen der in jellui dienstje gaen
 Wy hebben nog die ouwe moed
 En wagen voor jou lyf en bloet
 Sou hy jellui affronteeren
 Dat maekter ons so verwoed woed woed woed
 Nouw hy der de Heeren van onse Stad
 Haer brave naem so schellems beklat
 Nouw hetter so drommels hondert
 De hencker hael der die Engelsman
 Dat hy der so Satams liegen kan
 Wy slaen hem dat het dondert
 Dat sweeren wy jellui al al al al.

5. Hoesé de Staeten altemael
 De Burgemeisters de Admirael
 De Heeren al van der ons Vaderland
 Regeren ons met wys verstant
 Waer vind men sulke Heeren,
 Al in der ons Nederland, land, land land,
 Zy hebben ons lang genoeg gespaerd,
 En 't land voor de Oorlog, wys bewaert:
 Maer nou is het zo drommels hondert,
 Dat die verdorde Engelschman.
 Zyn rust, ter volstreker niet houwen kan,
 Slaen wy hem dat het dondert
 Wy sellen hem wel Complot plot plot plot

De vrolyke matroos,

Stem: Zoete Meysjes zet uw zinnen.

1.

Ik ben lest over het hof gegaen,
 Een lands Captyntje die sprak me aen

Die vroeg aen myn al met 'er daed.
 Of ik geen zin heb na de vaert,
 Ik liet myn naam op schryven,
 Om goude schyven.

2. Ik streek dat geltje al in myn hoed,
 Daer op zo kreeg ik een frisse moed.
 Ik ging daer zitten op myn gemak.
 En rookten daer een pyp Tabak,
 Ik liet daer zonder opletten,
 Een borl opzette.

3. En daer van daen zo ging ik me weeg.
 Al na myn winkel in de Halsteeg,
 Maer hoor rys toe ik boven kwam.
 Luyster wat ik daer vernam.
 Myn Baes begon te kyven,
 Waer zal ik blyven

4. Myn baes zy jonker wel wat is dit.
 Zal jy gaen varee op een Oorlogschip,
 Hoe benje dan zo kwalyk van geest,
 Of benje by de meisjes geweest,
 Je zult 't je wel beklagen,
 In Korte dagen.

5. Adieu myn Annaetje myn schone blom,
 Over agtien maentjes dan kom ik weerom,
 En benje dan nog vrygezel,
 Dan zal ik je trouwen al evenwel,
 Jk zalje myn schoon kint trouwen,
 En bruyloft houwen.

6 Al die dit lietje heeft gedigt,
 Het ware drie knaepjes haer hertje was ligt
 De eene was wit, en de ander was swart,
 De derde die had geen bembt aen 't gat;
 Het waere drie Loose gesellen,
 Die 't myn vertellen.

Twee-zang, *Tusschen Jan en Caatje, over zyn vertrek als Matroos na Zee.*

Stem: *ô Zielsverrukkende Avondstond!*

JAN.

Kom Caetje! gaa je met me meê!
 Daer kan een glas op staen.
 Ik moet eerlang alweer in Zee,
 Ora den Brit te slaen.

CAATJE.

2. Gy vegten, Jan, zie wat je doet;
 Gy zyt zoo jong en teêr!

JAN.

Jaa Meisje, maer myn hart is goed,
 Dat kent geen jonkheid meer.

CAATJE.

3. Gy zyt nog zulk een jonge bloem!

JAN.

Die past in Neêrlands Tuin.
 Ik vegt voor onzer Staaten roem,
 Al gold het kop en kruin.
 4. Die Groot is wordt het ligtst geraekt.
 De kleine schiet ook mêe,
 En staet het vastt' als alles kraekt
 Door 't slingren van de Zee.
 5. Een Dispens deugt niet tot den stryd,
 Die kan geen Vyand staen,
 Die haekt alleen maer naer den tyd,
 Om aen den dis te gaen
 6 Doch zyn vermack is slaverny,
 Maer ik waeg goed en bloed,
 Voor onze braeve Koopvaerdy
 En Neêrlands vryen Hoed.

Matrooze-lied.

Op het belooven van Premien by het vernielen der Vyandelyke Scheepen.

Stem: *Hoe zoet is 't daar de Vriendschap woont*

1.

Waer vind men Vaderlyker Trouw:
 Dan die 'sLands Staet bezielt!
 Die Pylers van ons Staetgebouw,
 Daer Nyd voor beeft en knielt.
 Elk een, wiens hart van liefde brandt,
 Zing nu voor hun en 't Vaderland.
 Hoezée! Hoezée! Hoezée!
 2. Hun zorgen voor hun Onderdaen,
 Hun waeken voor 's Lands eer:
 Doet ons met vreugd ten stryde gaan,
 En vliegen ra 't geweer,
 Pun liefde wekt den Heldenmoed,
 Wy wagen willig goed en bloed
 Voor 't Land, voor 't Land, voor 't Land,
 3. Wat schoone prys word ons beloofd,
 Als onze dappre vuist,
 Het Zeegebroet, dat Stoorloos rooft,
 Veroverf of vergruist.
 Ras ziet men hoe de Varengast.
 Tot d'elboog in de Schyven tast,
 Door buit, door buit, door buit.
 4. En raeken wy aen voet, of Hand
 Verminkt of zwaer gewond,
 De Zong van 't lieve Vaderland
 Voor ons maekt ons gezond.

Daer onze Staet, zoo lang men leeft,
 Tot onderhoud braef schyven geeft,
 Tot loon, tot loon, tot loon.
 5. Maer liefde voor de vryen staet
 Zet ons meer aan dan 't geld
 Elk onzer vloekt den Britschen haet,
 Elk vloekt hun snood geweld.
 Komt Cameraets ik moet 'er aen,
 Laet ons hem blind en kreupel slaen
 Voor 't Land, voor 't Land, voor 't Land.

Matroosjes tafel-lied.

Stem: *Hoe zoet is 't daar de Vriendschap woont.*

1.

LAet ons, als 't Neerlands voegt,
 Gezeten in het rond,
 Zyn eensgesind en wel vernoegt,
 Getrouw met hart en mond:
 Getrouw voor de eer van 't Vaderland.
 Vat elk het glas in zyne hand,
 En schenk' en schenk' het vol.
 2. Zie daer, myn glaesje vol myn Wyn,
 Zelfs vol tot aen den rand:
 Welään 't moet leeg gedronken zyn,
 Op 't heil van 't Vaderland:
 Men roep' men schreeuw', men gill'het uit
 'Dat niets de dierbre Welvaert sluit',
 Van dit gezegend oord!
 3. Dat niets den hechten Eendragts-band
 Der Batavieren breek'!
 ô Neen, zyn knoop houde eeuwig stand

In Vryheids vaste streek!
 Elk roept elkander toe in 't rond:
 'Dees zuil, in 's Vad'ren bloed gegrond,
 Is Neerlands Heiligdom!'

4. Die 't wel meent met dit vry gewest
 Dien zegen groey' staeg aan!
 Die 't kwaad meent haten we als pest
 En moet te gronde gaen!
 Die 't minste zaet van tweedragt zoekt,
 Zy van elk Patriot vervloekt
 Tot in zyn Nageslagt!

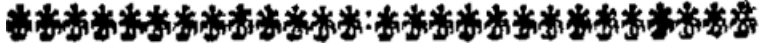
5. Schenk in, schenk in, ô vrindentry!
 Schenk, Patriotten! schenk:
 Schenk nu deez' groten Beker vry.
 Gantsch vol, wyl Vryheid wenkt.
 'Drink uit, (dusspreek ze,) ô Heldenstoet.
 'Men wensch' dat Bato's heldenmoed
 Op nieuws met glorie pryk!'

6. Drygt ons 't ondankbaer Engeland,
 Wat nood daer Eendragt woont,
 Word hem eerlang haar strydbre hand,
 Te lang getergt, getoont.
 Het blyk', die 't wel met Neêrland meent.
 Houd zich met Neêrland lot verëent;
 En sterft of overwint.

7. Nog eens; Schenk in, voor 't Vaderland,
 Men drink' der Staten heil.
 Men wensch' hun wysheid en verstand,
 En zegen boven 't peil!
 Men zweer' (deez Eed zy nooit ontzeid,
 'Wy houden 't met onze ovrigheid,
 Tot aen den laetsten snik!')

8. Kom, volgt ons Bato's edel zaet!
 In dit verpligt besluit
 Op dezen gouden harnas plaet

Word Englands trots gestuit;
 Ga, vraeg 't bewys aan Spanje vry,
 Ze ontrok ons van zyn dwinglandy;
 Beef, England, voor haar kragt!

Matrooze marsch.

Stem: *Wilhelmus van Nassouwe.*

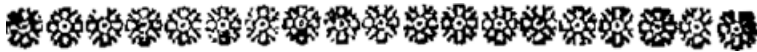
1.

Komt jonge Maets! Komt Mannen!
 Helpt meê het Roofgebroed
 In zyn Spelonken bannen.
 Komt hebt ge beldendenmoed,
 Dan moet ge met ons stryden;
 De Brit verschopt den Vreê;
 Wie kan hun roofzucht lyden?
 Komt lustig meê ter Zee!

2. Kon *Tromp* zyn graf verlaaten
 Hy vloog terstond naer Strand,
 En riep: 'ter Zee, Soldaaten!
 't Is voor ons Vaderland!'
 Wy zyn zyn braave Zoonen,
 En ieder Capitein
 Zal met de daad betoonen
 Een wakkre *Tromp* te zyn.

3. Ziet elk met smert zyn Scheepen
 Door Britten agterhaeld;
 Wy zetten hun dit sleepen
 Wel draa zeer duur betaald.
 Wy zullen als 's Lands Magten
 Gebiën in Zee te gaen.
 Hem met gelyke kragten
 Wel ras tot pulver slaen.

4. Komt jonge Maets? komt Mannen?
 Komt helpt nu meê 't gebroed,
 Dat ons plaegt te verbannen,
 Geeft van uw Heldenmoed
 Aan 't Vaderland nu blyken;
 Wy vreezen nood noch dood;
 De Brit zal moeten wyken
 Voor Neêrlands kruid en loot.

**Matroosjes loflied. *Ter eeren van den Manhaften Zee-Kapitein
 Volbergen.***

Stem: *Laat de Faam maar blaazen.*

1.

Laet u niet verbaazen,
 Sa, Matroos, houd moed!
 Is de Brit aan 't raazen,
 't Oude Hollandsch bloed
 Zal door 't dondren van 't Canon.
 Hem doen zien wat hy begon.
 Vivat Hoezée!
 Vivat Matroosjes Hoezée!

2. Hoort ge hoe *Volbergen*,
 't Eritsche Volk begroet,
 Keer dan ook het tergen
 Van uw heldenmoed!
 Doen den Brit door 't Scheeps Canon
 Zien, wat by zo valsch begon,
 Vivat! Hoezée!
 Vivat Matroosjes, Hoezée!

3. Schoon die Held moest stryken
 Voor hun overmagt,
 Hy gaf egter blyken
 Van zyn moed en kragt.
 Schip voor Schip had zyn Canon
 't Schuim doen zien wat het begon,
 Vivat! Hoezée!
 Vivat Matroosjes, Hoezée!

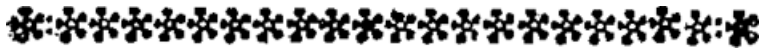
Op den tegenwoordigen oorlog met Engeland.

Stem: *Heldere Zon, Heldere Straalen.*

1.

HEmel ag wat moet ik hooren!
 Wat zoeken de *Britten* dog?
 Wille zy onze rust verstooren,
 En voeren een strengen Oorlog?
 Zyne dit nu Bondgenooten,
 Die de Vreede Band verbreekt,
 En zoekt de dolk in 't hart te stooten,
 En zig op de welvaart wreekt,
 2. Neen het zal u zoo niet lukken,
 Wy hebben ook nog helden moed,
 De vryheid, laet zig niet verdrukken,
 Zy mist eer, haer laetste bloed,
 Ja ze durft u stout braveeren,
 Al rust gy u met wapens uyt,
 En zoekt op haer te Triömpheeren,
 Neen uw Muitzugt word gestuit.
 3. Kom dan, braeve Officieren,
 Grypt met moet, het Haraas aen,
 Streit als w ere Batavieren,
 Streeft met roem, naer helden daen,

Gelyk uwe eerste Vaders deeden,
 Voor onz' dierbaer Vaderland,
 Hoe fier hebben zy gestreeden,
 Tot een schrik voor Engeland.
 4. Het Lot, myn Stad en Landgenooten,
 Is tot nog toe onbekent,
 Maer by hooger hand besloten,
 Waer hy zig nog heenen wend,
 Dog wy zullen alle waegen,
 Goed en Bloed in deezen stryd,
 Den Hemel wil ons onderschragen,
 Wyl hy voor de Onschuld pleit.

**Loffelyke daad, *Van drie Scheeveningsche Bootsgezellen: genaamd:
 Ary Dykhuizen, Machiel Pronk, en Cornelis Spaan.***

Stem: *Vivat Willem, Vivat Prins.*

1.

Scheveningen draag uw roem
 Op uw wakkre Bootsgesellen!
 Scheveningen draag uw roem
 Op die, die 'k met eerbied noem,
 Op *Dykhuyzen, Pronk, en Spaan.*
 Ieder moet met lof vertellen,
 Hoe *Dykhuizen, Pronk en Spaan*
 't Grootste Heldenstuk bestaen.

2. Zy bekneld op 't Britsche Strand,
Schaers voorzien van Brood en Water,
Zy bekneld op 't Britsche Strand,
Steken vol van moed van kand.

In een boot, slegt toegerust,
Vreezende geen Zeegeklater,

In een Boot, slegt toegerust,
Roeijen zy naer onze Kust.

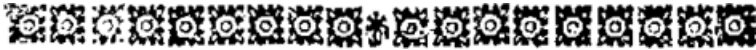
3. Vryheid die by Helden woont,
Sleept het Bootje langs de baeren,
Vryheid, die by Helden woont,
Heeft hun moet met heil bekroond.

Zy verhaelen, bly te moë,
Pas geland, hun doodsgevaeren,
Zy verhaelen, bly te moë,
Ieder hoort, en juicht hun toe.

4. Vrees, ô Brit! voor zulk een Land,
Daer m'om Vryheid t'al durf wagen!

Vrees, ô Brit! voor zulk een Land,
Daar het vuur der Vryheid brandt!
Hier is zelfs een kind een Man,
Komt ge hier, ge krygt wis slagen;
Hier is zelfs een kind een Man,
Die vermeetlen kloppen kan.

Vreugde lied.

Vois: *Komt hier Liefhebbers van de Zee, Of, Den Admiraal Tromp, Of, O wie lieblich sint die thönen, Of, Hemeltoonnen, Eng'len taalen, Of, Zions Burgers, Speelgenoten.*

1.

Ontluikt ô lang verborgen Zon!
 Vertoon uw gulde stralen,
 Helpt Dogters van den Helikon;
 Ons Heldenmoed verhaalen;
 Herleeft O *Batavieren* moed!
 's Lands-heil ontsteek elks Liefden gloed;
 Men zie weer Zeegen praalen.
 2. Verknogte *Zeeven* nog geen nood!
 Ducht niets O Hollands Leeuwen!
 Door d'Eendracht word het kleyne groot,
 Uw macht dringt door de Eeuwen;
 Verdedigers van 't Vaderland!
 Door kragt met Oordeel en Verstand;
 Doet men den Vyand schreeuwen.
 3. Beminnaers van den Vryen staet?
 Trouw Bond en Landgenooten;
 Nooit duurgekogte Vryheid smaet;
 Wilt slaefsche dwang verstooten!
 Werpt 't lang gesleepte Jock aen zy;
 Van KROMWELS wrok en dwing'landy,
 Uyt 't Engels' bloed gesprooten.
 4. 't Gaat wel, Held *Zoutman* onvermoeyt!
 Doet d'overmacht zelfs weyken
 Hy had den Engels'man ontschoeid,
 En in ons Wal doen streyken!

Had maer de *Bruyn* ons Vlood verzeld;
 Wy duchten voor geen kleyn geweld,
 Men had ze zien bezweyken.

5. Amerika nu vry verklaard!
 Door de verëende Staaten;
 Met Vrankryk Spanjen wyd vermaerd!
 Zal ons Conventie Baeten
 Tot opbouw van een Vrêe Verdrag!
 Maer eerst moet een besluitend slag
 Ons vryheid open laten!

6. Herleeft ô braeve Admirael
 De Ruyter, Tromp ô Helden!
 Onsterfelyke Generaals!
 Die u ter Bretse stelden!
 Triumph ô Ed'le Nassouws Bloed!
 's Lands welzyn is uw Erfgoed!
 De Faam zal 't weer vermelden.

7. Wel aen nu Ed'le Batoos kroost!
 Heldhafte Vaderlanders!
 Verschaft ons weeder vrede Troost!
 ô Vryheids heil Voorstanders!
 Spaerd goed nog bloed ontziet geen lyf!
 Begeeft vry Ouders kroost of Wyf!
 Als braev' oude Hollanders!

8. Kom Helden uit ons *Gysbrechts* vest;
 Kloekmoedig op de Lappen,
 Helpt mannen, doet uw trouwe best;
 Tot bloey der Koopmanschappen,
 Amerikaense Rook Tabak,
 Ook Koffy Suyker wagt men strak,
 Dan kan men nog eens grappen.

9. Wel haast herleeft ons Visserey;
 Aan Hollands kust en Wallen!
 Als 's Vyands vrees is aen een zey,

Zal ook zyn macht vervallen.
 Want 't vry gevogten Neederland!
 Getrouw aan Bond en Liefdens band
 Hout zig niet op met mallen.
 10. Het oog van Gods voorzienigheid!
 Zal onze Vloot verzellen!
 Bestierd met magt en wys beleyd!
 Ons vrees te leure stellen!
 Geen vuyl Tractaet ô Holland schoon!
 Hegt u meer aan den Britten Kroon!
 Niets kan ons Vryheid kwellen.
 11. O gy die 't al met Wysheid stiert!
 En d'onschuld dog zult wreeken!
 Ons waapenen in gunst bestierd
 Hoord hoe ons Helden smeeken,
 Verleen ons kragten Heere Godt
 Bestierder van ons tyd'lyk Lot.
 Van ons dog nooit geweeken,
 12. Geen uytkomst Heer aen Volken Land,
 Door u van alle Tyden!
 Gestigt beschermt en vast geplant,
 Laat 't zig in u verblyden!
 Wie Trouw en Bond verbrooken heeft!
 Zelfs voor zyn eygen schaduw beeft!
 En moet de wraak vermyden.
 13. Verhaast een wel toeruste Vloot!
 Om 's Vyands magt te keeren!
 Spaer geen geschut; meyd kruid nog Lood!
 Manschappen wilt vermeerden!
 Uit Liefde voor het Vaderland,
 Komt Zeegenpraalend weer aan 't Strand
 Laat Holland Triumpheeren.
 14. Ontwaekt gy Noord! komt Zuydewind,
 Doorwaait nu Hollands Tuynen!

's Lands Vadren waard! geëerd bemind!
 Gods gunst Rust op uw Kruynen!
 Den voorspoed in u woon Paleys!
 Den Faam doe steeds toe dank bewys!
 Uw roem, alôm Bazuynen.

Lied, *Op het verklaaren van den Oorlog van Engeland aan Holland.*

Stem: *Hemel Poëzey &c.*

1.

Dwang en Slaverney!
 Naeuw verbonden Steeden;
 Vry van Monarchy!
 Hebt gy dog geleeden:
 Te lang ô Holland!
 Heeft d'Engelschen band;
 En KROMWELS Tractaeten;
 Belemmert ons Strand;
 Wilt die vry Verlaaten.
 2. Herleeft Koopmanschap!
 Troost der Batavieren!
 Laet ons Helden rap!
 Het alzo bestieren,
 Als Ruyter voorheen!
 En Tromp ongemeen!
 Tot ons 's Lands welvaeren!
 Uyt Heldenmoed deën!
 Getuygt dit ô Baeren.

3. 't Gaet wel, dwingeland!
 Ons kleyn aental Scheepen!
 Bestiert met Verstand!
 Zullen d'uwe Sleepen,
 Als Ruyter voorheen!
 En Tromp Ongemeen,
 Of ook wel van Gaalen!
 In haar eygen Rheên,
 U Wisten te haalen.

4. Hollands Admiraal.
 Stamhouder dier Helden,
 Die zoo meenigmaal.
 Ons Vryheid herstelden!
 Godt geeft U dien moed;
 Die in 't Nassaus bloed;
 Zoo Adelyk Stroomden,
 Dien Ouden Voorspoed!
 Daer Vyand voor Schroomden.

Nieuw lied, *Op het draagen van de Engelsche Modens.*

Vois. *O Slaaverney. ô Nagt van Zonden.*

1.

O Holland vry!
 'k moet u verkonden;
 Uw eygen Wonden;
 Die bewerkt gy,
 Gy zyt een snoode,
 Want uw behaegen!
 Is om te draegen;
 Engelsche Moode.

2. Komt maer een veer!
 Uit Eng'land vliegen!
 Ge laat u bedriegen!
 Op eene keer
 Al uw Fabrieken!
 Moeten bezwyken!
 Koopmanschap Wyken.
 Der Republieken.
3. Laeken, Zey Stoff!
 Koussen of Hoeden!
 Sitz fijn en groff!
 Knoopen, geen goeden!
 Zoo ze niet koomen!
 Om Hollands vinken;
 Pons te doen drinken!
 Uit Britze Stroomen!
4. ô Batoos Land!
 Moedige Helden!
 Voed geen Vyand!
 Nu hy u kwelden!
 Engelsche pleister!
 Plakt aen uw zoolen!
 Schoensmeer bevoolen!
 t' Is al Spoor beister.
5. Drink, Hollands Bier,
 Bergs, Jochems, Vinkel?
 Want Onze Bannier,
 Heeft waer in Winkel!
 Eygen belangen!
 Hollands welweezen!
 Zullen volpreezen!
 Luyster Ontfangen.

Vreugde zang, Op de Onafhangelykheid der Noord Americaanen erkend, door de Heere Burgermeesteren der Steeden van de Vereenigde Provintien.

Op een aengenaeme Vois.

1.

Wat vreugde, ô waerde Burgerheeren,
 Handhavers van de Maes en 't Y!
 Pilaeren onzer Koopvaerdy!
 Dien wy, als andre Catoos, eeren
 2. Wat vreugd! wat eer voor al den hoon,
 Die gy van Snoodaerts moest verduuren!
 Gedrochten, die zich vaek verhuuren,
 De deugd ten smaed, om honden loon.
 3. Elk Burger, ieder Ingezeten,
 Die s'Lands geluk ter harte gaat,
 Erkent uw voorzorg, hulp en raet:
 Nooit zal zyn hart uw trouw vergeeten!
 4. Men juicht u toe, met handgeklap:
 'Geluk! thans is uw wensch volkomen!
 't Besluit, voor lang by u genomen,
 'Stygt haest, wat eer! ten hoogsten trap.
 5. De blyde Beurszwaait wyrook geuren:
 Zy brengt, verheugd en bly te moê,
 Uw thans haer dankbaere offers toe,
 Uw Wysheid doet haer 't hoofd op beuren.
 6. Hoe komt uw keur het Y te staê!
 Zyn stroom, bekent aan 's Werelds Assen,
 Zend haest, door de ongemeeten plassen,
 Zyn kielen naer America.

7. America, 't gevaer doorstreden,
Een Volk aen Neerlands Volk gelyk,
Geeft, van zyn vriendschap, 't zichbaerst blyk,
Daer 't met ons in Verbond wil treden.
8. Het acht ons, boven andren, hoog:
Wyl koopzucht, vlyt, door 't geld gesteven,
By elk, ons eer en aenzien geeven,
Hoe 't ook den Britten grieven moog.
9. Dan, wie kreunt zich den haet dier snooden!
Gy niet myn Vaderstad! ô neen!
Gy tart hun woeden, gy alleen,
Hebt hen, het eerst', het hoeft gebooden!
10. Vaert voort! vaer voort! uw Gloriezon
Zie 'k haest in vollen luister dagen
Al de Aard zal van uw moed gewagen,
Tot spyt van 't wreevlig Albion!
11. En wy, lofwaerde Burgerheeren,
Handhavers van de Maas en 't Y!
Wy zullen! Ja! dat zullen wy!
Met u het Britsch geweld trotseeren.

Op de Aanbieding van de vrede, door Engeland.

Op de Wys: *Lodestein*, pag. 63. *Wat woeld de Wereld om den Hemel te bestormen.*

1.

THans zing nu Engeland al vry op laager toonen,
Zo trots niet dan voorheen; nu komt by Vrede bien;

Maer neen! Hy zal ons Vlag door deeze list niet hoonen,
 Ons Dondrend Kanon zal hen uit Zee doen vlien.
 2. Zo als op Doggers bank, daer ZOUTMAN heeft verwonnen,
 Ja 't Brits geweld verjaagt na 't Albionse Strand.
 Want PARKER vluchtten voor 't geweld uit zyn Kannonnen,
 Daer ZOUTMAN dapperlijk de Eer-Laurier neêr plant.
 3. Daer gy door listvan Vreê, neen Brit men kent u lagen,
 Men weet hier al te klaar uw' trouweloos bestaen,
 Geen Koopman zal zo ligt zyn Schat op Zee weêr wagen;
 Gy zult uw' Rovers-klaauw niet aan de Koopvaert slaan.
 4. Men zal op 's *Ruiters* wys, op *Trompen* en *van Galen*,
 Beeft nu, beeft Trotsche Brit men zal, ach ja -- mag.
 De Schaa door ons kartouw op u gewis verhalen,
 Als toen men op *Chattam* ons vlaggen waayen zag.

Een nieuw lied. Op Englands Onregtveerdige Bond en Vrede Breuk met de Verëenigde Nederlanden.

Op een aangename Vois.

1.

Stoorder onzer Rust en Vreedem!
 Vriend, nu in Vyand verkeert!
 Rusie zoeker zonder reeden!
 't Onregt dog zich zelven deert.

2. Trotze Brit komt u gevallen?
 Snoode breeker van 't Verbond!
 Dat gy had, om Hollands wallen!
 't Aandoen in haar zwaksten stond.

3. Ducht Verrader onze Staaren.
 Schoon 's Volks' Zonden zyn zeer groot!
 Heeft den Hemel nooit verlaaten.
 Men roept God aan in de nood.

4. Blyft g' Ontrouw wy hebben Buuren!
 Waar mee gy in Tweedragt leeft,
 Die ons Roer Trouw helpen stuurē?
 Vrankryk ons nog niet begeeft.

5. O hoe vielt g' op onze Scheepen!
 Slokhals in ons swaksten stand,
 Meenden g'ins u nest te sleepen,
 Dogge-breeker van 't verband.

6. Nu is uw Tractaat vervallen!
 Kromwels helsche Dwinglandy.
 Ruykt nu niet aan Hollands wallen!
 Hollands Leeuw vegt hem thans vry.
7. Wilt nu Kruyt nog Kogels spaeren!
 Nog geen grof geschut ontzien.
 Helden donderd door de baaren!
 Vrankryk zal u bystand bien.
8. Gaat in Godes naam te velden
 Op de ruymen Oceëaan!
 Mannen die uw keven stelden
 Om 't geweld te weeder staan.
- 9 Doet de Koopmanschap herleeven!
 Die schier in het graf gelegd.
 Hollandsch wallen heeft begeeven!
 En ons 't noodigsten ontzegt.
10. Onze Helden staan, Verrader
 Klaar om u den koot te staan
 Komt den Doggerbank niet nader
 't Zal der op zyn *Zoutmans gaan*.
11. *Ruyter, Tromp* ons Batavieren.
 Leeven nog in 't vry gemoed,
 God zal onze wapens stieren
 Koopmanschap herleeven spoed.
12. Mogt een wel herstelden Vreede.
 Aan het lieve Vaderland.
 Brengen heil en voorspoed meede.
 Wyl 't bestierd word met Verstand.

Het tweede nieuwe Amsterdamsche lied, *Op den Oorlog en den raazende Engelschman.*

Stem: *Lysje sliep in 't bosch in 't lommer.*

1.

ENgland, dol en uigelaaten,
 Vloekt en dreigt ons Vaderland,
 Schend de Vlag der HEEREN STAATEN,
 Pleegt gevloekte moord en brand;
 Enkel om dat de OVERHEDEN
 Tot de vaste onzydigheid,
 Naer onderscheid
 Van wys beleid,
 Met de Russen zyn getreden;
 Dat zyne buit --,
 Vergiste muit --,

En Barbaersche heerschzugt stuit.⁺

2. Schoon nu onze BRAAVE HEEREN,
 Hem naer hunnen vroomen aerd,
 Raeden tot zyn' pligt te keeren,
 Neemt zyn trotsheid hooger vaert:
 Durft den Oorlog ons verklaaren;
 Neemt twee hondert Schepen mée,
 Die op zyn Ree
 Of in de Zee
 Onbewust van alles waren:
 Hy slaat geen acht,
 Op Recht, nog Kracht,
 Onzer vreedzaame OPPERMAGT.⁺

⁺bis.

⁺bis.

3. 't Is de tyd, HOOGMOGENDHEDEN,
 Dat gy't Zwaard op zyde gordt,
 Daar hy alles wil vertreeden,
 En uw hoog gezag verkort:

Wy u willige Onderzaeten;
 Walgen van zijn euvelmoed,
 Ontzien ons goed
 Noch dierbaer bloed
 Geen minnut voor U te laeten;
 Maer gaen ten stryd'
 Tot dat de tyd

Ons door lieve Vree verblyd.⁺

4. Roovers, hebt gy U verschoolen, ^{+bis.}
 Wreest gy onzen Heldendrom?
 Geeft ren eersten al 't gestolen
 Eerlyk Hollands good weerom.

Boet nu tot een duit de schade,
 Die gy ons hebt aangedaan;
 Brengt alles aan:
 Geen Vredevaan
 Komt in dezen u te stade.
 Neen boevenrot,
 Verwacht u lot

Van 't gedoemd', doch braaf, complot.⁺

5. Schenders van myn BURGervaders, ^{+bis.}
 Dieven van elk Onderdaen,
 Vloekverwanten landverraders,
 Nooit zal uwe zaak bestaen;

Gaat uw schelmen dit ontdekken,
 En verhaelt vooral dat gy
 De Burgery
 Van 't Kielryke Y,
 Tot geen oproer kunt verwekken:
 Maar dat zy zeit,
 Tot elks bescheid:

Gy hebt u Vorst misleid;⁺

^{+bis.}

Een nieuw lied

Tot aanmoediging om de Geschondene vryheid te Verdedigen.

Stem: *Hoort Annatje ik zal verhaalen.*

I.

't Zal dan eindelyk eens gelukken,
 Dat den Battavieren moed,
 Zig niet meerder laet verdrukken,
 Door het Engelsche gebroed,
 Die met al te Trots en taal,
 Schempen op het Hollands Staal.

2. 't Sa lustig dan gy Jonge knaepen,
 Gord nu met vreugd het Zwaard op zy,
 Tragt nu maer eer en roem te raepen,
 Ten spyt van Englands dwinglandy,
 Dat met eenen trotsen tael,
 Schempt op Neerlends Vuur en Stael.

3. Span dan ô Braave Battavieren,
 Door Eendragt uwen kragten zaam,
 Dan zult gy zeeker zeegen vieren,
 Ten spyt van allen valschen blaam,
 Die met eenen Trotsen taal,
 Schempen op het HOLLANDS Staal.

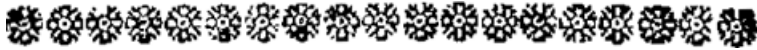
4. Komt dan myn waarde Stadgenooten,
 Toon dat gy 't Vaderland bemind,
 Wilt door u deugd u roem vergrooten,
 Zoo blyft gy by uw Vorst gezind,

Want dien braeven ADMIRAAL,
 Vreest geen Engels vuur of Stael.
 5. Brengt dan ô Braave Amstelaeren.
 Zoo veel gy kunt uw schatten by,
 Zoo kunt gy best uw roem bewaren,
 En juygen Onvermoeit aen 't Y,
 Zoo stuyt gy best den Trotsen tael,
 Die Laggen met het Hollands Stael.
 6. Treur dan niet gy Handelaeren,
 Schoon gy beroost zyt van gewin,
 Gy moogt nu vry ter Kaep gaen varen,
 Zo krygt gy 't ras weer na uw zin,
 Dat Engeland met zyn Trotsen tael,
 Dan ook laggen om uw Stael.
 7. Dog 'k vrees gy zult hem doen beven,
 Als elk Deutsman voor zyn hooft,
 Tien Doggen doet als honden sneeven,
 En van het Leevens ligt berooft,
 Beef dan met uw Trotsen Tael,
 Voor de Blixems van ons Stael.
 8. Nog eens dan Land en Stadgenooten,
 Volg uw Voorouderen roemryk spoor,
 Die voor hun bloed vergooten,
 Dat men nooit lafheid van wy hoor,
 Op dat Engeland met zyn Trotsen tael,
 Swigte voor uw vuur en Stael.
 9. Beef dan gy Roovers al te zaam,
 Daer wy thans magt met eendragt paren,
 Dan is geen Engelsman bekwaam,
 Om ons in moed te evenaeren,
 Ook zult gy met uw Trotsen tael,
 Eindelyk bukken voor ons Stael.
 10. Komt dan gy Helden al te zaem,
 Gy *Hartsinck, Deedel* en *Kinksbergen*,

Streid thans tot roem van uwen Naem,
 Dit durft men van Uw deugden vergen,
 Dat Engeland voor zyn Trotse Tael,
 Beeve voor Uw Vuur en Stael.

11. Laet ons ook *Volberg* niet vergeeten,
 Die reeds met onverschrokken moet,
 Zig heeft als eenen *Held* gekweeten,
 Schoon de Overmagt hem swigten doet,
 Daar de Engelsman hoe Trots van Tael,
 Reets beefde voor Uw Vuur en Stael.

12. Dit heeft dien Bloedhond zelf beleede,
 In weerwil van ayn Euvelmoed,
 Dat Hy heeft als een *Held* gestreeden,
 Zo dat deez' Roem 't Verlies verzoet,
 Dies sluit ik met dees trotse Tael,
 Dat gy zult zwigten voor ons Stael.

Een nieuw-lied *Aan de Batavieren.*

Stem: Ex Viramus mir Studenten.

1.

Op de been Bataefsche Helden,
 Nu gy hoort den Trommel slaan;
 Wapend u en gaet te velden,
 Om den BRIT te wederstaen,
 Treft het woedend Albion?
 Door 't gedonder van Kanon:
 Zyn Hovaerdy moet zyn geremd,
 Daer hy uwe Koopvaerd stremd.
 En u rooft zo menig Schip,
 Of jaegt op zand of klip.

2. Onzen *Prins* en onze *Staten*;

Nemen wapens in de Hand,
 Wyl zy zig niet binden laten,
 Van den vuilen dwingeland?
 Men zal hem nu gaen te keer,
 Gelyk de *Ruytrr* deed wel eer,
 En hun Meesterschap op Zee:
 Temmen tot op Chatams ree,
 Lieve zal de Batavier,
 In zyne Krygsbanier.

3. Hollandsch Leeuw laet zig niet tergen,

Van den Dog in schyn van vriend,
 Nooit zal hy zich laeten vergen,
 Iets dat tot ayn nadeel diend,
 Dien Hond heeft reeds lang gesmagt,
 Naer den breuk der Staeten magt,
 Men zal den *Brit* zyn valsche trouw,
 Straffen met Bom en Kartouw,
 Smeden hun met Yz're band,
 Ter spyt van Engeland.

4. Loond men dus zyn braesste vrinden,

In het duivels Engeland,
 Kan men snoder voorbeeld vinden,
 Dan als wy zyn aengerand,
 Onze Magten staeg gehoond,
 Zo als hun Memorie toont,
 Gevuld met gal en bittere haet,
 Op de Amsterdamsche Magistraet,
Vaders van een goed gedrag,
 Waerd eerbied en ontzag.

5. Maer Amsterdam zal hulp geven,

Tot het heil van onzen *Staat*?
 Men zal wagen goed en leven,
 Als het aen een vegten gaet,
 Onzen Opper Admirael;
 Die ontziet geen Vuur nog Staal,

Hartzing die is ook gereed,
Om te wreeken al ons leed,
Beiland en veel helden meer,
Die stryden voor s'Lands Eer.

6 Schoon 'er nu wat Scheepen raeken,
Onverhoeds in s'Vyands hand,
Dit zal men zeer haestig staeken,
Door het onderling verband,
Met haer *Russe* Majesteid,
Sweed en *Deen* die zyn bereid,
Alle om ons by te staen,
En de *Brit* te keer te gaen,
Dan jaegt men uit het pekerveld,
Den Dog en zyn geweld.

7. Hebt geduld Negotianten,
Schoon uw Handel wort gestaekt,
Men bereid zig aen alle kanten,
Haest ziet ge uw scha ten eind geraekt,
Den Motroos en den Soldaet,
Wagten slegts als dat men slaet,
En dan hun straft op Land en Zee,
Tot dat men krygt gewenste Vree,
Men zingt dan weer verheugt en trouw,
Wilbelmus van *Nassouw*.

Zamenspraak tusschen den Koning van Engeland en *Paul Jones*.

Stem: *Wakker Vrienden, &c.*

Koning van Engeland.

1.

Zeg *Paul Jones*:

Hoe spreekt gy zoo assurant?

Ik ben een Held op Zee
 Tegen myn Vyand!
 Als het 'er komt op aan,
 Ik zal u wederstaan,
 Myn trouwe Knegten,
 Die zullen u bevegten,
 En tot talieter slaan.

Paul Jones.

2. Ik ben Paul Jones
 En nog konstant!
 Ik vrees geen Koning
 Van Engeland
 Kryg ik u maar op Zee,
 Gy moet wel met ons mee
 Na Duinkerke,
 Wilt maar aanmerken,
 Dan breng ik u op die Ree.

Koning van Engeland.

3. Wel Paul Jones
 Hoe zyt gy zoo assurant?
 Denkt tegen wie gy spreekt;
 Ik ben Koning van Engeland,
 Ik zal door myn Canon
 U brengen na London,
 Kryg ik u in myn handen,
 'k Zal u met schip verbranden,
 U toonen wat ik kan.

Paul Jones.

4. Wel Engeland
 Overgeven doen ik niet;
 Liever met de Duivel,
 Als na u gebied.
 Matroozen en Zoldaat:
 Dat is myn toeverlaat,
 Het zyn trouwe knegten.

Die dapper kunnen vegten,
Zy vreezen voor geen kwaad.

Koning van Engeland.

5. Gy bent een Amerikaan,
Al staat gy nog zo pal,
Zal ik a zoo lang slaan,
Tot gy raakt ten val!
Ik had laest terstond:
U Schip al in de grond,
Nu kunt gy wel denken,
Ik zal u ook wel krenken,
Doen zwemmen als een hond.

Paul Jones.

6. Ik ben Paul Jones,
En nog konstant,
Vyf Scheepen leggen klaar
Tegen Engeland,
Als 't er komt op aan
Zal ik u wederstaan,
Daarom al dat praaaten,
Kan in 't minst niet baaten,
Allon 'er maar weer aan.

Koning van Engeland.

7. Ik ben de Koning
Van 't magtip Engeland,
Gy Paul Jones
Moet vallen in myn hand,
Ik heb geen ontzag
Al voor u valsche Vlag,
Ik zal uw wel payen,
Al weet gy 't zoo te draayen,
Door een felle slag.

Paul Jones.

8. Wel Engeland
Ik ben een Man op Zee,
Al wat ik van u zie

Dat weetje, neem ik mee,
 Myn volk is wel klaar,
 Dat wierd gy laast gewaar,
 Ik heb gezworeen,
 Wil myn reeden hooren,
 Ik breng u in 't gevaar.

Koning van Engeland.

9. Ach Paul Jones,
 Spreekt niet zoo assurant,
 Ik ben nog Koning
 Van 't magtig Engeland!
 Wy hebben nog geen nood,
 Verzien van kruid en lood.
 Wil liever zwygen,
 Ik zal u wel eens krygen,
 Al met myn groote Vloot.

Drink-lied.

Stem: *Wie heeft 'er ooit grooter Gek gezien.*

1.

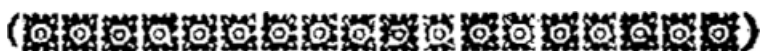
Wie heeft 'er ooit grooter gek gezien
 Als de Engelsman
 Die zonder larsjan
 Ons Oorelog durft 'er te bien,
 Ha ha der die vent is zeker dol,
 Zyn Ponskom die was 'er te byster vol,
 Die slok die maakten zyn kop op hol,
 Toen hy 'er dien Vriendschapsband,
 Verbrakker met Nederland.

2. Maar wat raakt ons'er die mallevent,
 Ik drinker myn drank,

En lag om zyn stank,
 Al is hy inpertinent.
 Og og als die bloed errys migreren word;
 En lust heeft te vegten dan komt hy te kort,
 Dan ziet hy zyn dolheid en waar het hem schort,
 Want zeker het was 'er te slecht;
 Dat men met een dronkeman vegt.

3. Za nobele Baasjes schenkter maar in,
 Daar is in ons land,
 Nog wyn en verstand,
 Het is 'er nog maer eender begin,
 Maer als 'er die snaek errys nugteren is,
 En meent 'er te vegten al voor der gewis,
 Dan heb ik met hem geen meer derenis,
 Maer ga der op 't onverzienst,
 Al in der de Staaten dienst,

4. Dan lag ik 'er met die fles en die kan,
 En vegt by myn hiel
 Al op 'er die kiel,
 Al tegens die Engelschman.
 Bloet was ik dan op 'er die Hollandschen Vloot,
 Ik schoot 'er zyn dikpens vol kruid en vol loot
 Ik klopte die Satanse Engelsman dood,
 En toonden hem voor der gewis,
 Wat dat 'er een Hollandsman is.

Oorlogs-lied, *Aan Neerlands Helden.*

Stem: *O Hemel ik bespeur.*

1.

SA helden spoed u voort!
 Rechtschape Batavieren,
 Voert Kruyt en loot aen boord,

En laet de Bloed-vlag zwieren;
 De Brit verbreekt ô schand,
 't Verbond met Nederland,
 Sa helden spoed u voort,
 Voert kruyt en lood aen boord,

2. Dien onverzaedbre Dog,
 Durft uw gelaede Scheepen,
 Berooven en dat nog,
 In zyne havens sleepen,
 Dus raekt gy welk een spyt,
 Uw ryke kielen kwyt,
 Sa Helden spoed u voort,
 Voert kruid en lood aen boord.

3. Zou Neerlands fiere Leeuw,
 Die 't recht nooit heeft geschonden,
 Verschrikken voor 't geschreeuw,
 Van Englands Waterhonden,
 ô Neen! hy heeft moed,
 En zuiver Hollands bloed,
 Sa Helden spoed dan voort,
 Voert kruid en lood aen Boord.

4. De Vaden van den Staet,
 Die voor ons welzyn waeken,
 En steeds met ryp beraed,
 Handhaeven onze zaeken,
 Die zullen de Eer van 't Land,
 Behoer voor smaed en schand,
 Sa Helden spoed dan voort,
 Voert kruid en lood aen boort.

5. Gy moogt naer 't Staets-besluit,
 Met uwe sterke kielen,
 Nu vaeren gaen op buit,
 Om Engeland te vernielen,
 Wat loflyk gunstbewys,
 Al wat gy rooft is prys,

Sa Helden spoed u voort,
Voert kruid en lood aen boord.

6. Vrees voor geen snood gebroed,
Van britsche Moordenaeren,
Zy missen Heldenmoet,
Gy kunt hun ras vervaeren,
Uw magt is lang bekend,
Op het vloeibaar Element,
Sa Helden spoed uw voort,
Voert kruid en lood aan boord.

7. Vervolgt verjaeg den Brit,
Eer hy hier aen komt Landen,
En door de roof verhit,
Ons Land zelfs aen komt randen,
't Is tyd, betoont uw moed,
Verdryf hem van de vloed,
Sa Helden spoed u voort,
Voerd kruid en lood aen boord.

8. Haest zal de Brit uw schae,
U met zyn bloed betaelen,
Gy zult hoe 't nu ook gae,
Uw leed op hem verhaelen,
Als hy de neerlaeg krygt,
En naer zyn Adem heygt,
Sa Helden spoed u voort,
Voert kruid en lood aen boord.

9. Hoe zullen wy alsdan,
Verrykt door de Oorlogskanssen,
Den trotschen Engelschman,
Naar onze peip doen danssen,
Hoe word zyn snood geweld,
Dan pael en perk gesteld,
Sa Helden spoed u voort,
Voerd kruid en lood aen boord.

10. Zoo zal de Koopvaerdy,
 Van Neerlands onderzaeten,
 In spyt der dvinglandy,
 Zich op uw hulp verlaeten,
 Zoo word uw moed erkent,
 Tot aen des waerelds end.
 Sa Helden spoed u voort,
 Voert kruid en lood aen boord.

11. Wel aen dan Heldendrom,
 Rechtschaepe Batavieren,
 Slae roer den Oorlogs Trom,
 Verwerft u Eer-Lauwrieren,
 Zet weer de Theems in brand,
 Wreek! wreek uw Vaderland.
 Sa Helden spoed uw voort,
 Voert kruit en lood aen boord.

Vaderlands-lied,

Stem: *Van Broeder Michel.*

1.

IK heb Dienst genoomen voor den Staat,
 En wel met goed beraed,
 Men hoedt de Vryheid nooit te laat,
 Als 't aen de keuze staet,
 Van braeve Borsten in ons Land;
 Zo biet men haer het best de hand.
 Dit deedt altoos de Oranje Stam,
 De Staat en Amsterdam.

2. De Britsche magt op 't Pekelveld,
 Moog oefenen haer Geweld;
 Zo Trouw en Eendragt ons verzelt,
 Blyft alles welgesteld;

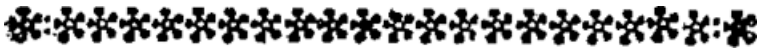
Ja, dan hecht de Eer zig aen den moed.
 Daer men 's Lands Vryheid hulde doet.
 Dit deet altoos de Oranje Stam,
 De Staet en Amsterdam.

3. De Vryheid, dat zo dierhaer Pand,
 Voor 't zaemverbonden Land,
 Eischt thans van aller Burgren hand,
 Getrouwe onderstand,
 Zy kreeg dien steeds in vroeger Tyd,
 Toen elk voor haer zig bood ten stryd.
 Zo deed altoos de Oranje Stam,
 De Staet en Amsterdam.

4. Haer Roem, zo hoog, zo wyd vermaard
 Als Neerland is op Aard,
 Acht ik myn bloed, myn leven waerd,
 En vlieg door Vuur en Zwaerd:
 Op 't Britsch Geweld grootmoedig aen,
 Ach! had een ieder myn bestaen,
 Op 't voorbeeld van d'Oranje Stam,
 Den Staet en Amsterdam.

5. De uitwerking van den Britschen hoon
 Verstreck'zig-zelv'ten loon.
 Verdrukte Deugd behael de Kroon,
 En stell' zig bly ten toon,
 Voor 't oog van waere Onzydigheid,
 Door 't beste Staets- en Krygsbeleid,
 Van Nassaus en Oranjes Stam,
 Den Staet en Amsterdam.

6. Ik wacht dit groot geluk reeds af,
 Tot aller Britten straf.
 Ik zal, wat my het Lot ook gav',
 Niet weezen laeg noch laf
 Kom volg my, Nederlandsche Jeugd!
 En stry voor Vryheid en voor Deugd.
 Dan eert gy den Oranje Stam,
 Den Staet en Amsterdam.

Kruyt en loot.

Stem: *Sa Bruydje als een held.*

1.

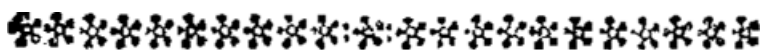
ZA Mannen kruyt en loot,
 Schiet nu met schoot op schoot,
 De Trotsche Britten na haer gat,
 Daer men voor lang al regt tos had:
 Schiet toe, schiet toe,
 Wy zyn haer trosheid moe.

2. Herdenkt hoe dat wel eer;
 De *Ruyter* keer op keer:
 Hun groeten dorst uyt zyn metael.
 Volgt dien held in zegen prael,
 Schiet toe, schiet toe,
 Wy zyn het nog niet moe.

3. Waegt nu de vrye kop,
 Set al voor vryheid op,
 Voor lieve vryheid die vol moet,
 Wierd gekogt door vryheids bloet,
 Schiet toe, schiet toe,
 Wy zyn de Britten moe.

4 Neen trosaert nog een keer,
 Schiet gy, wy schicte weer,
 Leg aen geeft vuur dat door zyn huyt,
 Dat op de Chattams puynhoop stuyt,
 Schiet toe, schiet toe,
 Wy zyn uw trosheid moe.

5. Triumpheert hy strykt de vlag,
 Soo wint men slag op slag,
 Viva kourazie dit geeft moet:
 Daer men de Brit verzuypen doet;
 Schiet toe, schiet toe,
 Wy zyn het nog niet moe.

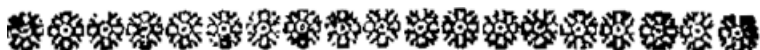
De aan boord gaande matroozen,

Stem: *Van het Jagertje.*

1.

HOor toe gy Nederlanders al
 en ha ha,
 De Engelsman is 'er warentig mal,
 en ha ha,
 Hy wilder met ons aen 't vegten gaen,
 En niemant heeft hem een zier gedaen,
 En ha ha ha ha der ha ha.
 2. Wat denkt 'er dan tog die malle bloed,
 En ha ha,
 Wy hebben nog onze ouwe moet,
 En ha ha.
 Wy geve nog voor der ons Vaderland,
 Ons goed en bloed en kop te pant,
 En ha ha ha ha der ha ha.
 3. Dacht hy der maer aen der die ouwetyd
 En ha ha,
 Hy had 'er die Oorelog wel vermyt,
 En ha ha,
 Maer nou het niet anders en weezen en kan,
 Is elk een Jonge voor 't Land een Man,
 En ha ha ha ha der ha ha.
 4. Hy randder vry onze Scheepen aen,
 En ha ha,
 Wy zullen hem gauw tot platvis slaen,
 En ha ha,
 Al raesde hy als 'er een dolle man,
 Hy krygt'er van Holland geen meer larsjan,
 En ha ha ha ha der ha ha.

5. Wy zullen vereent met die ouwe moet,
 En ha ha,
 Erys lugtigjes swaeijen die Hollandse Hoed,
 En ha ha,
 En toonen aen Engeland voor der gewis,
 Dat Holland voor hem een Duyvels Land is,
 En ha ha ha ha der ha ha.

Oorlogs-lied,

Stem: *Neêrlands Volk gaat na de Vloot.*

1.

O Gy arme kaele *Brit*,
 Wat doet u zoo moedig wezen?
 't Is Neerlands geld dat gy bezit,
 Gy moog vry ons woede vrezin;
 Want u magt moet aen een kant,
 Gelyk de Teems eens was in brand,
 Door de, door de kragt van 't vuur,⁺
 U moed zal niet zyn van duur.

⁺*bis.*

2. Geen *Vorst* heeft dit ooit gedaen,
 Dat ge *ô Brit* hier durft beginnen,
 Om onze Overheid te smaen!
 Dog onz' magt zal altyd winnen,
 Want de magten van ons Land,
 Zyn tegen u *ô Dog* bestand
 En zyn, en zyn tot ons eer,⁺
 Altyd klaer tot tegenweer.

⁺*bis.*

3. Wild gy onbesonne *Dog*,
 Dan ons Nederland regeeren,
 Neen *ô Brit* wy hebben nog,
 Helden die u kunnen keeren,
 In zoo vals en boos gedrag,
 En die u met elke slag,
 Kunne, kunne selle neer,⁺
 Tot ons aller roem en eer.

⁺*bis.*

4. Neem vry al ons Scheepen weg,
 En doet maar na u believeen,
 Maer het geen dat ik u zeg,
 Is waer en dat zonder liegen,
 Dat het slegt met u zal gaen,
 Komt het op Betalen aen,
 Want u, want u kwynend Land,⁺
 Heeft niets meer tot onderstand.

+bis.

5. Gy *ô Eng'land* maakt u thans,
 Tot een spot voor alle Menschen,
 Gy krygt nooit een eere-krans,
 Al is dit steeds ook u wenschen,
 Want die eer is voor een Man,
 Die Edelmoedig stryde kan,
 Niet voor, niet voor 't Engels bloed,⁺
 Want dat ons hier Zinge doet.

+bis.

6. Mal en Arm zyt gy *Brit*,
 Ryk en Wys de Bataviere,
 Gy geraekt nooit tot u wit,
 Want als onze Officieren,
 Alle op u valle aen,
 Moet uw magt gewis vergaen,
 Dat is, dat is zo gewis,⁺
 Als tweemaal zeven veertien is.

+bis.

Den patriot.

Stem: *Wie heeft 'er ooit gehoord.*

1.

Wat hoor ik voor geweld?
 Wat wil de *Brit* dog hebben?
 Dat ons wetten steld,
 En breekt 't heilige verbond;
 Zoo duur en trouw geswooren,
 Door een looze vond⁺

+bis.

2. En neemt ons Scheepen mee,
 Ja komt op ooze stranden,
 En brengtze na zyn ree.
 Berooft de Manschap van haer goed,
 Door eerelooze Kapers,

Bind hun hand en voet.⁺

3. Wat hoon ô Batavier;
 Dit moet gy niet gedoogen,
 Maer brandende van vier,
 Die smaet gaen wreken met geweld:
 Als *Tromp* en *Ruyter* deden,

En zo meenig Held.⁺

4. ô Roofziek Engeland,
 Dan zal u hoogmoed zinken,
 Al schreeuwt gy moord en brand,
 Als Holland u weer zit in 't hair:
 't Is uw neg niet vergeeten,

Voor ruym hondert Jaer.⁺

5. Ons oude Leeuw slaept nog;
 Maer gaet hy eens ontwaken,
 Gy moogt wel vreezen *Dog*;
 Hy zal u met zyn pootjes zagt,
 Zodanig karrezeeren,

Met zyn gantsche magt.⁺

6. Ik meen met kruit en loot,
 En dond'ren der kartouwen,
 Van onzen Oorlops-Vloot,
 Vour u vervloekt en snood verraed,
 Dat gy in 't hart te steeken zagt,

Van onze *Staat*.⁺

7. U list die is ontdekt,
 En strekt u nu tot schande;

Wyl het de haet verwekt!

Van yder die een Ergelschman

⁺*bis.*

⁺*bis.*

⁺*bis.*

⁺*bis.*

⁺*bis.*

Zyn naem hoord noemen zyt:

Het is een snoo Tiran.⁺

8. Kom Officieren, kom

⁺*bis.*

Gaet nu u hoofd verciere,

En zend de faem alom,

Dat gy dit hatelyk gebroet,

Wel weder ken bedwingen,

Door u Heldenmoed⁺

9. Voor uwen *Overigheid*,

⁺*bis.*

En waerde *Heere Staeten*,

Die altoos zyn bereid

Om hun getrouwe onderdaan,

Met Vaderlyke zorg,

Willig by te staan.⁺

⁺*bis.*

Aan het vaderland.

Stem: *Ik was laast mooy opgedaan.*

1.

Lief en waardig Vaderland,

Wellust van myn hart en Oogen,

Ach! word gy dus aangerand

Van een snoode Dwingeland?

Die u schelms naer 't Harte steekt,

Trouwloos de Verbonde breekt!

Wel eer door 's Voorzaets wys beleid

Tot beider heil bereid.

2. Maer ô Heilloos basterd zaedt,

Ge hebt u schande'yk misgerekend,

Doe gy d'Eendragt onzer Staet,

Zogt te breeke door verraedt!

Neen dien Broederlyke band.

Is te sterk voor uwe Hand;

Al waert ge een Duivel in Engels schyn,

't Zou uw onmooglyk zyn.

3. Oproermakers, snoed gebroed,
 Schenders onzer braave *Vaders*,
 Niet alleen 't vergangelyk Goed;
 Maer ons laeste druppel bloed,
 Geven wy zeer graeg te Pand
 Voor het lieve Vaderland:
 Ten trots van u vervloekte nydt!
 Die haast u val bereidt.

4. Beef! nu Hollands Leeuw ontwaakt!
 Beeft Trouweloose Bondgenooten!
 Want als hy aen 't woede raekt,
 En in toorne hevig blaekt
 Kan geen *Dog* hem weerstand bien,
 Maar moet schandelyk voor hem vlien,
 Triumph! myn Vaderland gy zult
 Verwinnen, hebt gedult.

Zeemans afscheid.
Van zyn Beminde.

Stem: *Ach Philis Lief.*

1.

Goê Avond Griet?
 Dat gy me ziet,
 Is nu voor 't laatste reisje,
 Schoon 'k u bemin,
 Myn Engelin!
 'k Moet van u scheiden, Meisje!
 2. Gy hebt 't gehoord,
 Ik moet naar boord;
 Ik kan niet langer blyven:
 Maar, wat is dat,
 Dat 'k niet bevat? ...
 De Meid begint te kyven.

3. Hoe Vryster-Buur!
 Kykt gy zo zuur?
 Neen 'k zal u nooit verlaaten:
 Ik Kom haast weer,
 Met Buit en Eer,
 Dan zult gy anders praaten.

4. Word ik uw Man,
 Ik zeg, ik kan
 U wis gelukkig maaken;
 Ja, 'k maak van jou
 Ligt een Mevrouw,
 Al schynen 't wondre zaaken.

5. Ik ben Matroos,
 En word' ik boos,
 'k Zal als een Duivel vechten;
 Hoe kookt myn-bloed;
 Ik zwel van moed;
 Hoor Meid dat zyn de regten.

6. Maar 'k zwyg nog stil;
 Wyl ik eerst wil,
 Wie 'k ben, door daaden toonen.
 Zo 'k my braaf draag,
 Daar door behaag,
 Zie ik me ook wis beloonen.

7. Ik kom dan weêr,
 Als een groot Heer,
 't Moet hiertoe Oorlog weezen:
 Men weet doch niet,
 Voor dat men 't ziet,
 Wiens moed kan zyn gepreezen!

8. 't Was al geen raar
 Voor hondert Jaar
 Tot Admiraal te stygen
 Van slegt Matroos;
 En ik wierd boos;
 Kon men nu 't ook niet krygen.

9. Want Hollandsch Leeuw,
Heeft in deez' Eeuw
Geen minder moed noch krachten.

Van 't Zeevolk weêr,
Kunt ge, als wel-eêr,
Tromps en de Ruyters wachten.

10. Captyns vol moed,
Hebben we ook goed:
'k Noem hun maer niet by naamen.

Hun Krygsbeleid
En Dapperheid
Zal de Ouden zelfs beschaamen.

11. Kom lieve Meid!
Nu tot afscheid,
Een Kussie my gegeven,

Och mogt gy meê!
Ik moet naar Zee:
't Is toch een prettig Leven!

Aan de braave *Nederlanders*.

Stem: *Weest niet bedrukt maat Dries.*

1.

Kom! Fatavieren kom!
Matroozen en Soldaaten!
Men slaat alom de trom,
Men bied u nu Ducaaten,
En Goude Ryders op de hand,
Om, met het Zwaard op zyde,
Vol heldenmoed te stryden,
Voor 't lieve Vaderland,⁺

⁺*bis.*

2. Gy ziet hoe de Engelsman,
 Het al wil overheeren,
 En waant, hy mag en kan,
 De Zee alleen regeeren,
 En trots op zyn heerschappy,
 Kent zyne waan geen paalen,
 Hoe kan de Brit zo dwalen,
 Is dan de Zee niet vry?+

3. Wat heeft hy menigmaal,
 De trouw en eer geschonden,
 Op Zee, met wreed onthaal,
 Uw goed en bloed verslonden;
 Hoe heeft hy, tegen recht en rêen,
 De Scheepen steeds beslagen,
 Wie kan dien hoon verdraagen?
 Geen Batavier, ô neen+

+bis.

4 Hier mee nog niet te vreê,
 Beslaat hy nu de Scheepen,
 Gelyk een gier op zee,
 In zyn roofnest te sleepen,
 Hy plundert, met een dollen moed,
 De ryke Koopvaersvlooten,
 Van ons zyn Bondgenooten,
 Dat duld geen Neerlands bloed.+

+bis.!

5. Of zou dan Hollands Leeuw,
 Voor Britsche Doggen wyken?
 Hun Demmen en geschreeuw,
 Hem doen de moed bezwyken?
 ô Neen! hy vreest niet hun getier,
 Hy zal zig haast wel wreken,
 Van hoon en valsche streken,
 Hy is nog even fier.+

+bis.

6. Welaen dan flux ten stryd,
 Matroozen en Krygsknegten!

+bis.

Toord dat gy vaardig zyt,
 Om onversaagt te vegten,
 Voor de eer en 't recht van 't Vaderland,
 De *Prins* en *Heeren Staaten*,
 Die zich op u verlaaten,
 De Brit die moet aan kant.⁺

7. Wy moeten nu niet meer,
 Lafhartig ons gedraagen.

⁺*bis.*

Geen Vreede dan met eer,
 Moet onzen Staat behaagen,
 De drommel, neen. Het moet 'er deur,
 Ons laadt moet schaa-verhaalen,
 De Brit 't gelag betaalen,
 Wy zyn nog in ons fleur.⁺

8. Laat u hun overmagt,
 En vreedheid niet vervaaren,
 De Rus en Deensche kragt,
 Zal haest met ons zich paeren,
 Wy hebben ook nog kruit en loot,
 Nog *Ruyters* en nog *Trompen*,
 Om nu dien Dog te stompen:

⁺*bis.*

Tot dat hy is mors dood.⁺

⁺*bis.*

Een nieuw lied, *Opgedraagen aan alle Beminnaars van het Vaderland.*

Stem: *Laet ons, als 't Nederlanders voegt.*

1.

Hoe zoet is 't daer de Eendragt Praalt,
 In dit Gemeene-best,
 Daer Vrijheids-glans ons nog bestraelt,
 Waer men het oog ook vest,

Dus roept men ijder toe in 't rond,
 Men Seraf hem die de Vrijheid schond,
 Door'tzwaert, door'tzwaert, door'tzwaert.

2. Maer wie is thans zoo stout van aert,
 Dat hij de Vrijheid hoont?
 't Is Engeland die gans onvervaert,
 Ons zijne dolheid toont,
 Men straf hem dan op heeter daad,
 Zoo doet dien Dog, geen meerder kwaad,
 Door 't schut, door 't schut, door 't schut.

3. Hoe stout hij is wij schrikken niet,
 Nog werden niet vervaert!
 Elk doe dan wat zijn pligt gebiet,
 Zoo blijft ons Land bewaert,
 Men span dan al zijn kragten saem,
 En geef dus stoffe aen de faem,
 Tot roem, tot roem, tot roem.

4. Wel aen dan gij die op de Zeen,
 Door 't stille Peekel Nat,
 Den Bloedhond te gemoet zult treen,
 Met Kaaper of Fregat,
 Toon thans een onverschrokke moed,
 Hoe zeer den Dog ook demt en woed,
 Bij 't Slaen, bij 't slaen, bij 't slaen.

5. Dit wagten wij daer Helden-deugd,
 Uw aller Hert bewoond,
 Op dat gij weder keert met vreugt,
 En Lauweren Bekroond,
 Als gij der Britten trots geweld,
 Door 't dondrend geschut neerveld,
 Tot Straf, tot straf, tot straf.

6. Beef dan gij die in Euvelmoed,
 Stads Vaderen stout hoond,
 Wij laeten williglijk ons bloed,
 Zo werd hun deugd geloond,

Daer zij door hun voorzigtigheid,
Niets doen als dat tot Heil gedeid,
Van 't Land, van 't Land, van 't Land.

7. Elk roeme dan uit 's harten grond,
Hem die in 't Hoog bewind,
De Eendragt aen de Vryheid bond;
En maakt zig steeds bemind,
Wij wenschen dan veel Heil en vreugd,
Tot loon van zijne zuivere deugd,
Den Prins, den Prins, den Prins.

8. Zugt dan ook niet gij Handelaar,
Die Kielen zend op Zee.
Zijn zij thans in een groot gevaer,
Of op gewenschte Ree,
Toon uw tot even blij van geest,
Als waert gij nooit berooft geweest,
Van Goed, van goed, van goed.

9. Een ijder breng dan 't zijne toe,
't Zy Steeman of Soldaet,
Zo word voorzigtigheid nooit moe,
Te zorgen voor den Staet,
Zo word ons aller heil betragt,
En 't Land, behoud daer door zijn magt,
Tot wraek, tot wraek, tot wraek.

10. Wij wenschen uw dan voor het lest,
Die thans zig toont bereid,
Tot Welzijn van 't Gemeene best,
Te trekken tot den Strijd,
Dat gij wanneer gij weder keert,
Uw ziet met Lauweren vereert,
En Buit, en buit, en buit.

11. Men brengt ons fluks een bottel Wijn,
Elk drinkt op goed succes,
't Zal op de gulde Vrijheid zijn,
Dit men hier ligt de fles,

Wij wenschen dan met hart en mond,
 Dat Engeland, mag gaen te grond,
 Door 't Vuur, door 't vuur, door 't vuur.
 12 Elk schenk nu ten bestuit eens in,
 Op 't Welzijn van ons Land,
 Dat eendragt, deugd, en Broedermin,
 Steeds houde de Overhand,
 Op dat wanneer de Vreede bloeit,
 s' Lands Welvaart dan ook weelig groeit,
 Tot Heil, tot heil, tot heil.

Een nieuw lied, *Het Vaderlands Buurpraatje.*

Stem: *Wie zag ooit erger Creatuur.*

1.

Wat hoor ik buurtje nu al weer?
 't Is Oorlog dat ons geldt,
 Met Engeland, die keer op keer,
 Door roofzugt ons bekneld,
 Hy raest, hy tiert, hy schynt wel dol,
 Misschien van punsch of ponster vol,
 Kom dom dom, tierelie dom dom,
 De Staet geeft nergens om.
 2. Is 't niet een fraaije Bondgenoot?
 Die alle Wetten schendt,
 Van eer, van deugd, van trouw ontbloot,
 Als ieder is bekendt,
 Zyn roofzugt heeft nog pyl, nog maet,
 Een dief tot in den hoogsten graet,
 Rom dom dom.
 't Is de Engelsman rontom.
 3. Ja Buurman 'k loof 't warentig want,
 Die schotse staert niet zoekt,

Als dat hy onze Eenheids Bard,
 (Waer op hy scheld en vloekt)
 Verbreeke wil, door kragt van Goud,
 Of snoo verraed, dat hy staeg broud,
 Rom dom dom
 Een schelm is hy rontom.

4 Wat heeft ons dit gespuys (wel eer)

Als Vrienden, maar in schyn,
 Gestooten op het oude zeer,
 Waar van, we nog de Pyn,
 Gevoelen in ons Nederland,
 Maar nu vind hy weer tegenstand,
 Rom dom dom.

Dan geeven wy nergens om.

5. De Heeren (Buurtje) van ons Stad,
 De Staaten van ons Land;
 Haar goed beleid, zoo hoog geschat,
 Wiens wysheid en verstand,
 Haar Trouw en Zorg en Waakzaamheid,
 Doet dat wy vrolyk gaan ten stryd,
 Rom dom dom.

En zoeken hem rondom.

6. Me dunkt ik hoor me Grootvaer nog,
 Die sprak van vroeger Eeuw,
 Hoe dat die lang bestaarte Dog,
 Bevogt de Hollands Leeuw,
 Maar ach! die gaf hem zulk een kneep,
 Waar door hem zo zyn staart na sleep,
 Rom dom dom.

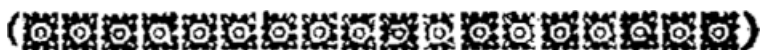
Dat hy niet eens keek om.

7. Wel Buurtje was het dan niet best,
 Dat men die wreev'le staart,
 Weer bruide na zyn honde nest,
 Hy is niet beeter waardt,

Of zette hem een knip voor 't gat,
 Dan loop hy weer zo vlug en radt,
 Rom dom dom

Dat hy niet meer kykt om.

8. 't Sa Batavieren kloek van moed,
 Jaagt van Nephcunes nat,
 Die schelmen het is vuyt gebroed,
 Wel tien vaam in hun gat,
 Ligt dat hun King zyn ooren kroudt,
 En hem dien Oorelog beroudt,
 Rom dom dom tierelie dom dom.
 Nou geve wy 'er niet meer om.

Te Kaap als Helden.

Stem: *Wie wil 'er mee na Oostindie vaaren.*

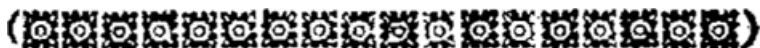
Wie wil 'er met ons mee te Kaep gaen vaaren,
 En halen buit op Nephtuns woeste baaren
 De Scheepen maekt men ree,
 Kom helden wie vaart mee?

2. Geen donderkloot of vuur zal ons ver-schrikken,
 Al toont de trotsche Brit verwoede blikken,
 Wy langen met die Dog,
 Rooszugtig vol bedrog.

3 Kom Mannen hier is blinkent goud te haelen
 Een ryke winst zal al 't gevaer betaelen,
 Ontziet nog vuur nog stael,
 Voor gangbaer munt metael.

4 Kom tragten wy de glorie te verwerven,
 Wat noot, wy moeten allen eenmael sterven,
 Kom sterf dan vroeg of laet.
 Voor 't welzyn van den Staet.

5. Schep moed want de oorlogskans zal ons gelukken,
 Wy schieten al wat ons weerstaedt aen stukken,
 Vrees trotse Brit uw bloed,
 Koelt ooze Heldenmoed.
6. En komen wy dan weer behouden binnen,
 Dan gaen wy weder bly naer die Vrindinnen,
 Die ons naest liefde en lust,
 Verschaffen zagte rust
7. Daer zal het zoet vermaek ons weder loonen,
 Als wy de lievertjes de schyven toonen,
 Gewonnen met beleid,
 En waere dapperheid.
8. Dan zullen wy te saem eens lugtig klinken,
 En op de lieve Vorst zyn welzyn drinken,
 Die ons tot 's Vyands straf,
 Tot Kaapen vryheid gaf.

De Hollandse klokkeslag.

Stem: *Slaet de Kloeken, 't maekt ons gedagt.*

1.

Slaet de klok een 't brengt ons te binnen,
 Daer is maer een Land te overwinnen,
 Een Land het Engeland genoemt.
 Een Vyand die dit motje weeten,
 Zich onzen Bondgenoot dorst heeten,
 Te wyl by onzen Welvaert doemt.

2. Slaet de klok twee 't doet ons bemerke,
 Twee doen die Roeland drommels werke,

Twee helpen hem aen Tydverdryf,
 't Is Frankryks magt en die van Spanje,
 Die het ontzinde laeg Brittanje,
 Verdrommelt zitten op het lyf.

3. Maer als de Klok heeft drie geslagen.
 Laet ons gedenken met behagen,
 De derde brengt 'er de vreugde aen,
 Hierom kan hy zyn rust niet houwen,
 Voor dat wy hem ook helpen touwen,
 En met ons drien hem verslaen.

4. Slaet de klok vier wilt dan bedenken,
 Hoe rasjes dat 'er een zaak kan zwenken,
 Zo dat het drie een viertal word,
 Als binnen kort myn lieve maetje,
 Het schrandre Wyf het slimme Caetje,
 Met ons der Britten vlerken kort.

5. Slaet de klok vyf 't brengt onste binne,
 Hoe droevig Englands wy ze zinnen,
 Verdrempelt zitten al in de war,
 Hoe kan het krist of mooglyk wezen?
 Hy mogt warentig waer wel vreezen,
 Zyn heele land dat raekt om var.

6 Slaet de Klok zes dan rys berekend,
 Wat zegen is 'er voor ons getekend,
 Als door der die Neutraliteit?
 Als eens door Caeties wyze lessen,
 Dat moedig spannetje van zessen,
 Al in der een gareeltje ryd.

7. Maer als de Klok slaet zeven uren,
 Wie kan zyn yver dan verduuren?
 Wie wagt niet van der ons Nederland,
 Door zeven Pylers vast gebonden,
 Dat het zyn roem zal ongeschonden,
 Beschermen door zyn dappre hand.

8 Slaet de Klok agt wilt dan bemerken,
 Hoe England om zyn Wonderwerken,
 Nou 't agtste waerelds wonder niet,
 Verdort 't is meerder als gekakel,
 En voor het minst een groot mirakel,
 Dat hy maer zeit nou wil ik niet.

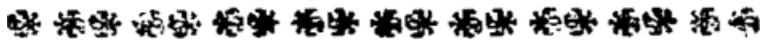
9. Slaet de klok negen hoort met yver,
 Naer 't onveranderlyke cyffer,
 Dat is 't getal van negen juist,
 Zo is 't met Engeland ook myn Vrindje,
 Het drygde ons toen 't was een kindje,
 In schyn van vrindschap met zyn vuist.

10. Maer als de klok heeft tien geslage,
 Dan mogen wy elkaer wel vragen,
 Of Engeland niet is als de tien,
 Dat is een schrapje en een nulletje,
 En dus niet een rechtschapen bulletje,
 Die ons zyn heldenwerk doet zien.

11. Slaet de klok elf dit doet ons denken,
 Dat Engeland ons geen hair kan krenken,
 Durft hy der een maer tegens een,
 Daer 't was hem zeker niet te vergen,
 Om die te wagen met Volbergen,
 Dan was de kans voor hem te kleen.

12. Slaet de klok twaalf met behagen,
 De meeste slagen van de slagen,
 Die ooit een wyze Klok moet slaen,
 Dat toont ons Engelands tydig stroopen,
 Dat wis zyn klok is afgelopen,
 Of dat hy droevig mal moet gaen.

13. Tot slot ô dappre Batavieren,
 Gewis wy zullen zegevieren,
 Ons klokkewerk gaet nooit te ras,
 't Loopt nog Goddank na Willems mode,
 Die achtte 't vliegen niet van node,
 Het beste uurtje is 't uur van pas.

Een Nieuw Lied, op het Oorlogs leven.

Op een bekende Wys.

1.

Komt vrinden met geneugt,
 Wilt u eens gaen begeeven:
 Aen Boort met groote Vreugt,
 Om te zien het Oorlogs-leven,
 Nu moeten wy hier van de Wal,
 Hier baet geen tegen-spreken,
 Laet my niet in gebreken,
 't Is hier overal,⁺

2. Nu moeten wy gewint,
 De Amsterdamsche Meisjes:
 Verlaten hoe menig Kind,
 Tot hartzeer voor dit reisje:
 Daar wy geweest zyn by,
 Wie weet hoe menig werven:
 Zoo moeten wy gaan zwerven;
 Maer ach het is voorby,⁺

⁺*bis.*

3 Vergeet u liefjes zoet,
 Wilt in de Ligter treden,
 Zie zoo dat gaet heel goed,
 Wy zyn haest op de Reede;
 Adieu lieve Susjes al,
 En wilt niet om ons treuren:
 Het zal wel meer gebeuren.
 Als wy zyn aen de Wal,⁺

⁺*bis.*

4. Nu benne wy voor Amsterdam,
 Voor Tessel moeten wy leggen;
 Hier zyn wy geen Baes,
 Wy hebben niet veel te zeggen,
 Scharpen is het tydverdryft:
 En Zwabberen met eenen,
 En schuuren harde Steenen
 Dat is tot ons geryf,⁺

⁺*bis.*

⁺*bis.*

Lyk-sang.

By de Begravenis van den Hoog Welgebooren Heere, Wolter, Jan Baron Bentinck, Schout by Nagt, van Holland en Westvriesland, benevens Adjudant Generaal van zyne Doorlugtige Hoogheid, als Admiraal Generaal. Overleden aan zyne bekomen wonden in den beroemden Zeeslag tegen de Engelschen op den 5 Augustus 1781.

1.

Moest gy myn Vriend, dien tol betaalen!
 Nae zoo veel Trouwe en Helden Deugd!
 Nog in het bloeyen van uw jeugd!
 In de Eeuw'g donkre Grafkuil daalen:
 2. Is dit het loon van zulk een Stryd?
 Is dit de grootste zeege waagen!
 Die u in glorie om moest draagen;
 Geroemd, begroet van wyd en zyd:
 3. Helaas! ik zie beschryde wangen!
 Verwilderde oogen-hangend haar,
 Uw zeegenwaagen is een Baar,
 Men roemt U maar in lykgezangen:
 4. Myn God! wat grievt die heete smart!
 Eerst doet uw wonde elks boezem branden!
 En strakx myn vriend met koude handen.
 Vat u de dood aan 't gloeyend hart:
 5. Keer weer myn BENTINCK! ydel hoopen;
 Al roepen Vriend en Vaderland!
 Al reikt natuur haar teedre hand,
 Helaas hier is geen uitkomst open.
 6. Keer weer myn BENTINK! flaauwe stem:
 In 't Oord, waar serafynen toonen,
 Met lof gejuich zyn daaden Kroonen;
 Naakt geen geroep eens sterv'lings hem:

7. Keer, weêr, myn BENTINK! dwaas verlangen!
 Al leeft zyn roem aan 't eind der Aard!
 Hier boven nae zyn Heemelvaart!
 Zet hy nog herelyker gangen.

8. Daar klint hem deeze Taal in 't Oor!
 Ry-op: en leeft uw heerlyk sterven!
 Doet u genade en heil verwerven!
 Myn Eng'len! wyst hem 't Glorie Choor.

9. Triumph! daar moest hy zeegenpraalen!
 Daar zal Gode teedre liefde gloed!
 Hem ied'ren droppel helden bloed!
 Met stroomen heemelvreugd betaalen.

10. Daar juicht hy boven Rouwe en Smart,
 Leeft in Gemeenschap, met die Helden!
 Die d'Eeuwen hem tot voorbeeld stelden!
 Daar drukt DE RUYTER! hem aan 't hart.

11 Triumph!... maar ach! te flauwe trekken!
 Getroffen geest; grypt laager toon;
 Myn Vaderland! zie op uw ZOON!
 Zyn dood moet duyzend helden wekken.

12. Myn Vriend, 'k verlaat, vermoeid uw Graf,
 Rust, BENTINK! rust, uw asch zy veylig!
 U zeik elk Vaderlander Heilig!
 De tyd knaagt nooit dit Gasschrift af.

13. Hier sluimert BENTINK, de eer van zyne doorlugtig bloed,
 Ten dienst van 't Vaderland, op 't bed van eer gestorven,
 Hy heeft door ronde deugd, door trouw en helden moed,
 Onsterfelyken roem en s'Hemels gunst verworven,
 Zyn voorbeeld spoore u aen, heldhaftig landgenoot.
 Hoe Zegenryk is zulk een dood!

(*Was get.*) PIETER VREEDE,

EY N D E .